

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πισκ αίτησις δεκτή υπό ιδιαι-
τέρην συμφωνίαν.

Αιτήσεις απευθυντέαι :
Έφημ. «Ανάστασις» Αργοστολίου.

Συγτάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Έτος . . . Δρχ. 10.
Άλλοδαπής Φρχ. 10.
Έκδίδεται κατά Σάββατον.

Ο ΝΕΟΣ ΙΠΠΙΑΣ

Η Βουλή της μεγαλομάρτυρος Κρήτης τῆ ειση-
γήσει τοῦ Νέου Ἰππίου παρεσκευάσε νέον Γολγοθᾶν
ἔπου ἑκατοντάδες σταυρώσεων, καὶ λογιτισμῶν, καὶ
φραγκελώσεων ἐκτελοῦνται πρὸς δόξαν τοῦ 20οῦ αἰῶ-
νος, καὶ πρὸς διασκέδασιν τῶν εὐγενῶν Ἑστερμένων
εἴτινες σάν ἄλλοι Κόδοροι ἀπεκδύονται τὴν Βασιλι-
κὴν γλαυμάδα ἵνα πρῶτοι δεχθῶσιν εἰς τὸ πολειμικόν
στῆθος των τὰ φοβερά πληγήματα τοῦ ἀνθοπολέμου τῶν
θαυμασιῶν λουτρῶνων τῆς Εὐρώπης.

Ἀντὶ 300 χιλ. χρ. ὁ πολυκέφαλος αὐτὸς Ἰούδας,
ὅστις καλεῖται Βουλή Κρητῶν, παραδίδει τὴν ἐδοξο-
τίραν καὶ ἀνδρειοτέραν Νῆσον τοῦ Κόσμου δεσμίαν καὶ
μαστιγωμένην εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ποντίου Πιλάτου εἰς
τὴν τράπεζαν τοῦ ἑποίου ἐπὶ τότεν ἤδη χρόνον παρατί-
θενται καρδίαι Ἡρώων καὶ αἷμα Μαρτύρων καὶ Ἡ-
μιθέων.

ὦ Πιλάτε ἀσεβῆ καὶ παμμίαιρε ! ἀπὸ τὴν ἐλαχί-
στην ταύτην γωνίαν τῆς γῆς ἡμεῖς ἐκπληροῦντες κα-
θῆσκον μέγιστον καὶ ἱερὸν Σοὶ φωνοῦμεν τάδε . . .

« Μὴ χεῖρων τοῦ Πιλάτου φανῆς ! Ἄρσῃ στήν καρ-
δίαν σου δὲν ὑπάρχουν παλμοὶ ἀνδρὸς καὶ δὴ Ἕλληνος,
ἵνα στὰς χεῖράς σου κρατήσης τὸ Θερίσιον τουφέκι
καὶ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, τούλάχιστον πλῆνον τὰς
χεῖρας ταύτας εἰς τὴν καθαρτήριον λεκάνην τῆς ΠΑ-
ΡΑΙΤΗΣΕΩΣ, καὶ φώνησον ἐνώπιον τῶν ὀρθοδόξων
αἰμοδόρων Ἀυτοκρατόρων, καὶ τῶν ἐκτεθηλυμένων ὀρ-
θοδόξων Βασιλέων τῆς Εὐρώπης ὅτι « εἰς τὸ ἐξῆς δὲν
γευῖσαι τὰς χεῖράς σου ἀπὸ αἵμα καὶ ὀστᾶ ἀδικοσρα-
ζυμένων ἀδελφῶν. »

« Πρῶτον οὕτω καὶ δὴ σήμερον, ἀλλωστε ἡ αὐ-
ριον θά Σε διδάξῃ ὅτι ἐλευσεται ἡμέρα, καὶ αὕτη
πλησίον ἐστὶ, καθ' ἣν αἱ σφαῖραι τῆς ἀδικίας, καὶ τὸ
πρὸ τῆς τυραννίας θά διαπεράτωσι τὴν αἰμοδόρον καρ-

δίαν σου καὶ θά μεταβάλλωσιν εἰς τέφραν ΤΟ ΕΡΓΑ-
ΣΤΗΡΙΟΝ ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατασκευάζεις τὰς ἀλύ-
σεις, τὸν σίδηρον τῆς σφαγῆς, τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὰ
δάκρυα. »

Σεῖς δὲ ὦ Κρητες τῶν Ἀθηρῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς
τί καρτερεῖτε ; ἡ Μήτηρ σας θρηνεῖ, θρηνεῖ καὶ ματτώ-
νει καὶ στὰ μεγάλθημα στήθη τῆς βαρῶν αἰσθάνεται
τὸν πόδα τῆς Τυραννίας,

Ἡ Κρήτη λυτίκομος καὶ ἀπηλπισμένη
Ἐστὶ γόνατα βίπτεται γιὰ νὰ φιλήσῃ
Τὸ μνημα τοῦ μέσα του κρύπτει λιοντάρια
Λιοντάριχ τοῦ δολοφόνησε Τύραννος,
Τύραννος γυῖος τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μάννας
Ποῦ ἐγέννησε Πικλιολόγους καὶ Κόδορους.

Πῶς λοιπὸν ἀργεῖται ; αἱ σφαῖραι τῶν Τυράνων
καὶ ἡ προδοσία τῶν ἐξωννημένων δούλων τῆς Ἀρμο-
στείας σας ἐρόβηταν τότεν ὥστε νὰ ζαρωθῆτε στὰ καρ-
φενεῖα τῆς πόλεως ἔπου βασιλεύει Ἡ ΚΙΡΚΗ ΚΑΙ
ΟΙ ΚΗΦΗΝΕΣ ;

Κρητες Κρητες ! ἡ Ἑλλάς ἐγέννηα καὶ ἄλλοτε Ἰπ-
πίας καὶ Ἰππάρχους ἀλλὰ ἀγέννηα συγχρόνως καὶ Ἀρ-
μοδιούς καὶ Ἀριστογείτονας καὶ Ἀλκμεωνίδας.

Ἐως τότε λοιπὸν τῶν ἀδελφῶν σας αἱ διαμαρτυρί-
αι καὶ ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος τῶν παλληκαριῶν τῆς Με-
γάλης σας Μητρὸς, καὶ τὰ δάκρυα καὶ ἡ ἀπελπισία
τῶν μητέρων καὶ θυγατέρων σας θά συγκινῶν τοὺς
λίθους, εἰς δὲ τὴν καρδίαν σας οὐδὲ ἓνα θά ἐγείρουν
παλμόν.

Πῶς μετὰ τόσας δηρώσεις μετὰ τόσους φόνους, με-
τὰ τοιαύτην καταστροφήν, μετὰ τοσαύτην ταπεινώσιν
καὶ ὕβριν ἦν παθαίνει ἡ γλυκεῖα καὶ ὑπερήφανη Μάννα
σας, πῶς ἡμπορεῖτε νὰ ὑπὸρχητε καὶ νὰ ἐξέοχησθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νὰ ἐντροφαῖτε εἰς τὰ καρφενεῖα ;

Ἐντροπὴ εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ζακωτρεῖται Κρητες !
ἐγεροθῆτε, ἐγεροθῆτε !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ 55.Φ4.0014.Υ1.0023

Οί θράκες, που έσυνείθησαν να καθήνται επάνω στα όστα και τους τάρους των έγχρωών της ελευθερίας, είναι αίσχος να σκονίζονται νυν στα αναπαυτήρια των νταντήδων και ταμπέληδων των Αθηνών, έγεροήτε, τι περιμένετε; να δολοφονηθή και ο τελευταίος αδελφός σας; θέλετε να ιδήτε της Κρητηκοπούλας να πρέχωσιν ζητούται το έλεος και την εύννοιαν. . . . των δούλων της Αρμωστείας;

Ακόμη έχετε ύπομονήν, έπηξε το αίμα μετά σπας εύρειας φλέβας σας, και μετά σπας λεοντόκαρδα στήθη σας απέλιθώδη ή καρδιά σας.

Έμπρός τινάζετε τα μέλη σας και σύστωμοι όλιοι τείθετε επί κεφαλής του Έλληνικού λαού και πορευθήτε υπό τα Μέγαρα της Κυβερνήτεως και υπό τας πύλας, των Ανακτόρων και δηλώσατε σαρώς και άμετακλήτως ότι «ή Ξυπνά Βασιλεύς και Κυβέρνησις και λαμβάνωσι μέτρα άμετα και ταχεία, άποτελεσματικά και σύμφωνα προς τον προαιώνιον και δίκαιον πόθον όλων των Έλλήνων ή θνήσκετε εκεί φωνοδντες ΑΠΟΘΑΝΗΤΩ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΤΩΝ.

Η ΕΝΙΑΙΑ

Οί πικάνες και τα θούρια άτινα έψαλλον και ο τύπος και οι επίτημοι και ο λάος εις την πολύερρον θηγκτέρα του πολυμηχάνου Περματσόγλου ήρχισαν νυν να μεταβάλλωνται εις ραγδαία φάσκειλα και θερμώδη συλλκλητήρια.

Και του καλυμμαχοφόρου Πρωθυπουργού τα ιδιαιτέρα συμβούλια ενκαύρησαν, και των σοφών επιτροπών αι άκατάπυστοι διορθώσεις και προσθαρκιρέσεις ποιούλυγες ήσαν και διεραγήσαν, και των συλλόγων τα ψηφίσματα καπνός ήν και διελύθη, και όλα έμοϋ την άνόητον του λαού κεφαλήν μόνο παραγεμισμένην με λόγια άφηκιν.

Και δι' όλων αυτών τρανώτατα άποδεικνύεται ότι ή βίη ουδέποτε φέρει καρπούς, οι δε πλούσιοι και ισχυροί κίωνίως θα είναι ύλόφρονες και ψεύσται. Που λοιπόν αι προσδοκίαι της Κυβερνήσεως και του Λαού;

Όπου μόν δεν υπάρχουν αποθήκαι οι έμποροι έκμεταλεύμενοι την περίστασιν ταύτην, των παραγωγών ύντων έξηναγκασμένων να πωλήσωσιν ένεκεν της ένδείας, ζητούν να έραμοσθώσιν όλιοι αι ύποχρεώσεις των παραγωγών ως προς το ποιδν και το είδος της σταφίδας, ήτοι να είναι καλύτερα έψημμένα, καθαρωτάτη και χωρίς κονιαρτόν κτλ. Ούτοι δε λήσαναυδντες την υπό της Ένιαίας δοθείσαν τιμήν προσφέρωσιν 80—90 δραχμάς κατ ή λιόλιτρον έν των όποιων πρόπει να άρχειθ ή το 10—20 0] από το ζυγι και άλλα τόσα ως έν της συνειθισμένης αυτών άγοράς.

Όπου δε είναι ή θα γίνωσιν αποθήκαι οι κμαρωμένοι υπάλληλοι διά να μη χάσωσιν το προνόμιον της βροδκρότησ και λαδοχερίκις έπει κέντηται ο Έλλην υπάλληλος, δεν υπέρχει άμφιβαλία ότι διά των έμμέσων έξαναγκασμών και της έπιστημονικης των τεχνολογικών θα επάνω-

φέρωσι το πρόην, και τούτου χείρον, καθεστός, ούτως ώστε έν ή θα νομική δ χωρικός ότι πωλεί προς 135 δραχμάς να πωλή τώντι προς 70.

Άλλ' επί τελους έπειδή το μέλλον είναι άδελον έρωτωμεν διά το παρόν.

Τις θα άποζήμωσιν νυν ύσους έκ των παραγωγών έπώλησαν εις τιμήν ελάσσονα της υπό της Ένιαίας δοθείσας;

Και έρωτωμεν ακόμη, ή Κυβέρνησις ήτις με τόσην σοφίαν και δραστηριότητα ενήργησεν άποφασίσασα, πολύ έντέχνως, και ως ζήτημα εμπιστοσύνης να θέσ η τοϋτο, καθ' ή καρδοκήσασα την θέσιν του Έθνους, διατι έπίσης δεν έξηκολούθησεν δραστηριως και έντέχνως να ενεργήσ η, παρά τω πολυμηχάνω Αναδόχω, ώστε ήδη να υπάρχωσιν αποθήκαι όπου δει; (δ.ότι ή δικαιολόγησις ότι ή άνέμερσις τοιούτων δεν ήτο δυνατή ναυαγει άρου ήτο δυνατή ή έννοκίσις ήτις άλλωστε ύπως γίνεται σήμεραν ήδύνατο να γίν η και πρό μηνός ή πρό μηνών).

Και έρωτωμεν σεψ Κύριε Περματσόγλου, ο Σώτηρ της Πατρίδας, του όποιου ή άξυδέρκεια και ή προς τον Λαόν άγάπη φθάνει εις το ζενιθ, πως διάβολο δεν ήδυνήθης να άντιληθής ότι ή έφαρμογή της Ένιαίας έλλειπει αποθηκών και υπαλλήλων θα είναι άδύνατος τοϋλάχιστον κατ ή το έτος τοϋτο, άλλ' ως άλλος Άγγιλεύς από το στρατόπεδον των Βουληφόρων Άγκιων ήπειλεις, ότι έν δεν Σει δωθ ή το γέρας, ή μήνυς σου θα γίν η αιτία λιμοϋ, σεισμοϋ, κτακποντισμοϋ, της Έλληνικής νηός

Άλλ' είχες δικαίον διότι ώσημέραι άποδεκνύεται ότι εις την καιν ταύτην επιβαίνωσιν οι βλακέστεροι των θνητών, άρου και μετά τεσσάρωντα έτών συνεχεις ύποσχέσεις και ψεύδη κατορθώσιν ακόμη να πιστεύωσιν εις Τηλοφόρους και Κυβερνήτας και Βουλευτάς και πρό πάντων Χρηματιστάς και Τραπεζίτας, έν ή έπροπε ή μόν καις να μεταβλήθ ή εις Π ο τ έ μ κ ι ν, οι δε επιβάται να θέσωσι πύρ ύγι εις τας τέσσαρας γωνίας τας όποιας άνειραύθη ο Έστεμμένος Ρήτωρ κατ ή το κομμικοτραγκικόν έτος του 1897, άλλά εις τας τέσσαρας γωνίας των Μεγάρων και Ανακτόρων σας.

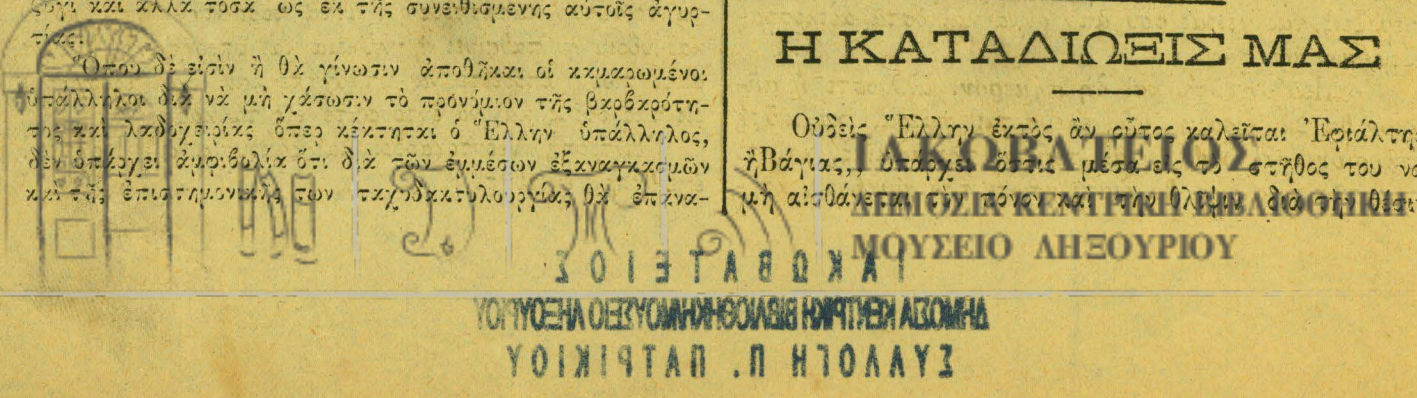
Άς ιδώμεν έως ποτε θα παίζετε το έρωτιον αυτό μπουσουλότο, το άποτέλεσμα του όποιου είναι είκοσάς Μεγάρων και Ανακτόρων διά τους παρασημοφορεμένοους και ύψηλοβάθμοους μεγάλους κλέπτας, νοσογόνος δε και βρωμερά τρούγη διά τον Λαόν.

Φροντίσατε έρ' όσον είναι καιρός ίνα μη διά της άδικαφορικής και πλεονεξίας σας δώσατε άκυλους εις χείρας απηλπισμένων, διότι τότε το κακόν θε είναι γενικόν, και άδιόρθωτον, έν Έλλάδι δε δεν υπάρχουν ούτε μυριάδες σωματοφυλάκων και αυτοκρατορικών φρουρών, ούτε στρατεύματα μισθωτά, οι δε πυροσβέσται είναι άδικαι και όλιγοι.

«Είπαμεν και έλαλήσαμεν και άμωτίκιν ουκ έχομεν».

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΜΑΣ

Ουδείς Έλλην έκτός άν ούτος καλείται Έφιάλης ή Βάγιας, ύπαρχει όστις μέσα εις το στήθος του να μη αισθάνεται την άπείραντον και την ήλιψημην άδυστήθειαν

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
 ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

εις τὴν περίεττη ὀδύπυγος Κρητικὸς Λαός. Τίς εἶναι τὸν σκληρὸς ὥστε νὰ θλάπῃ τοὺς ἀδελφούς του ὀπλιζομένους καὶ ἀλληλοσπαρτομένους καὶ νὰ μὴ αἰσθανθῇ πλήρη τὴν ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν αἰτίων τῆς καταστάσεως ταύτης ;

Ἡ κατὰ καθῆκον λοιπὸν αὐτῆ συναίσθησις ὀπλισεν τὴν ἡμετέραν καρδίαν καὶ κατεβάλλαμεν πάντα δυνατὸν κόπον καὶ προσπάθειαν ἵνα σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν πανόδημῳ συλλαλητηρίῳ ἐκδηλώσῃ καὶ πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ πρὸς τὴν Ἐπίσημον Ἑλλάδα τὴν θέλησιν καὶ ἐπιθυμίαν του· καὶ τῶντι κατὰ τὴν 11ην Ἀυγούστου ὁ Λαὸς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνελθὼν ἐν ταῖς στήλαις τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς δι' 20,000 στομάτων ἐφώνησεν « Ζήτω τὸ Θέριπτον, Ζήτω ἡ ἔνωσις, Κατάρρα καὶ ὄνειδος εἰς τοὺς ἀνθιστάμενους εἰς τὴν ἱεράν ταύτην καὶ προαιώνιον ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑλληνός ».

Κατὰ τὴν ἐνθουσιώδη ἐκείνην στιγμὴν καθῆκον μᾶς ἐτεβάλλετο ἀφοῦ τῆ ἐπιμόνω ἀπαιτήτει τοῦ Λαοῦ ὀνομαστικῶς ἐκλήθημεν ἐπανειληγμένως νὰ ἀνέλθωμεν ἐπὶ τοῦ βήματος, νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν θέλησιν ταύτην καὶ νὰ εἴπωμεν ὅσα ἡ καρδία τοῦ Λαοῦ καὶ ἡ ἰδική μας καρδία διέτασεν, καὶ ὅσα ἡ κρίσις μας ὡς ἐκ τῶν γεγονότων ἐπέβαλλε· ὁ δὲ Λαὸς ἀκράτητος ἀπὸ ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐνθουσιασμὸν ἐπεκρότησεν ὅσα εἴπωμεν.

Καὶ ὅμως ἡ ἐξουσία ἀτεβοῦσα καὶ ἐνώπιον τῆς ἀληθείας ἦν ἤκουσε μὲ τὰ ἴδια της ὦτα, καὶ περιφρονῶσα τὴν γνώμην ὀλοκλήρου λαοῦ, πρῶτον μὲν προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Λαὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ ὀλίγου δεῖν νὰ προκαλέσῃ νέα Ἐυαγγελικὰ ἐπεισόδια, καὶ δεύτερον ζητεῖ νὰ ἐπιθέσῃ χεῖρα βέβηλον ἐφ' ἡμῶν ὅπερ μὴ δυναθῆναι νὰ πράξῃ ἐξαποπέλλει λεγεῶνας ἀτυνομικῶν κατακλυστάντων Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ ζητοῦσα τὴν κεφαλὴν μας ἐπὶ πίνακος.

Ἀλλὰ γιατί Κύριε Διευθυντά ; γιατί ὦ Ἑλλην ἀξιοματικῆ ἡ τότε μανία κατὰ τῶν ἐκτελοῦντων τὸ καθῆκον τῶν Ἑλλήνων Πολιτῶν ;

Μὴ ὑπάρχοντος ἐγκλήματος οὐδὲ ἐξυβρίσεως διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὄλος ὁ Λαὸς θά ἦτο ὑβριστῆς τῆς Βασιλείας ἅτε ἐπιδοκιμάσας τὰ ὄψ' ἡμῶν λεχθέντα, καὶ τότε τοῦτο θά ἦτο σημεῖον ὅτι εἶχε δίκαιον ! καὶ ἐπομένως καὶ Σεις καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐὰν τῶντι εἴθαι Ἑλλήνες ὠρεῖσθε νὰ γίνητε ἀντιδυναστικοί . . .

. . . . Μὴ λοιπὸν ὑπαρχούσης ἐξυβρίσεως διατὶ μᾶς καταδιώκετε καὶ μᾶς ἀπομονοῦτε ἐπὶ δύο ἡμέρας ; Διὰ νὰ ἐπιτύχητε τὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν τῶν ὑψηλοβάθμιων ἢ διὰ νὰ ἐγείρητε τὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν χλεύην τῆς Κοινωνίας ἐναντίον Σας ; Νομίζετε ὅτι εἶναι δικαίωμα σας νὰ καταπατήτε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου καὶ νὰ περιφρονῆτε τὰ συνταγματικὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνός διότι σας ἔγλυε ὄρεξις νὰ εὐχαριστήσῃτε Ἀγγλὰς καὶ Χλαμιδοφόρους ; Ἀλλὰ τότε δὲν σας φαίνεται ὅτι δημιουργεῖτε ἀναρχίαν καὶ ὅτι παρασκευάζετε νέους Μπερσσηδες καὶ νέους Καζέριους ;

καὶ τότε, τίς ἐκ τῶν δύο θὰ εἶναι ὁ ἀναρχικός ; ὁ καλὸς καὶ αἰσθηματίας πολίτης ἢ ἡ ἄφρων καὶ τυραννοῦσα ἐξουσία ;

Ἐ Κύριοι εἶναι καιρὸς νὰ παύσητε τὰς αὐθαιρεσίας καὶ τὰς ἀυλοκολακίας ! ἐν Ἑλλάδι ἀναρχικοὶ δὲν ὑπάρχουσιν, ἐστὲ βέβαιοι ὅμως ὅτι θὰ δημιουργήτῃ τοιοῦτους ἢ θρασύτης σας καὶ ἡ ἀφροσύνη σας.

Ἡ ἡμετέρα καταδιώξις μᾶς ἐγέννησεν τὰς τοιαύτας σκέψεις τὰς ὁποίας σας γράφωμεν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ὠρελήσουν καὶ θὰ διδάξουν καὶ τοὺς ὑψηλὰ ἱσταμένους καὶ ἀδιαφοροῦντας, καὶ τοὺς χαμηλὰ ἀυλοκόλακας καὶ παρανομοῦντας.

ΛΑΪΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

« ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ »

Ἀῦριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 8ην μ. μ. ἀνοίγει τὰς πύλας τοῦ τῷ Λαϊκῶν τοῦτο Σχολεῖον εἰς τὸ ὅποιον κατ' ὄλον τὸ παρελθὸν ἔτος, τόσα ἐδιδάχθησαν ὠφέλιμα θέματα καὶ εἰς τὸ ὅποιον καὶ κατὰ τὸ παρὸν θὰ ἐξακολουθήτῃ ἡ Διδασκαλία παντὸς ὅτι συμβάλλει εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν μόρφωσιν τῆς Κοινωνίας μας.

Ἐναρξιν διδασκαλιῶν ποιήτεται ὁ κ. Μαρῖνος Ἀντύπας.

Ἐπὶ τῆ εὐκαιρείᾳ ταύτῃ προσκαλεῖται ὁ Λαὸς τῆς Πόλεως ἵνα σύσσωμος προσέλθῃ καὶ ἀκούσῃ ποῖα ἡ αἰτία τῆς ἐρημώσεως τοῦ ἄλλοτε ἀκμάζοντος Ἀργεστολίου, ποῖα τὰ μέσα τῆς παρεμποδίσεως τοῦ φοβεροῦ τούτου κακοῦ, πῶς δύνανται οἱ ὀλίγοι νὰ σώσουν τοὺς πολλοὺς σωζόμενοι πρῶτον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, καὶ πῶς τὰ εἰσοδήματα τοῦ Βαλλιανείου κληροδοτήματος διατιθέμενα ὅπου δεῖ θὰ ἐπαναφέρωσι ἐν τῇ Πόλει μας τὴν ἀποθανούσαν Ναυτυλίαν καὶ τὸ ἀπολεσθὲν ἐμπόριον σὺν δὲ θὰ δημιουργήσῃσι Βιομηχανίαν καὶ ἐπομένως εὐτημερίαν καὶ πολλαπλασιασμὸν κατοικίων.

Εἰσοδος ἐλευθέρᾳ εἰς ἄρρενας καὶ θήλειαι.

ΔΗΛΩΣΙΣ,

Παρακαλοῦμεν ὄλους τοὺς Πολίτας καὶ τὰς Πολίτιδας οὐ μόνον τῆς Κεραλληνίας ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ εἰσέτι βιοῦντας, ὅπως, πᾶν παράπρον ὅπερ ἔχουσι κατὰ τῶν ἐξουσιῶν ἢ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, οἰοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν οἱ ἰσχυροὶ οὗτοι, καθιστῶσιν εἰς τὴν « Ἀνάστασιν » τοῦτο γνωστὸν.

Πρὸς δε δηλοῦμεν ὅτι οἰονδήποτε ὄργανον τῆς ἐξουσίας ἢ οἰονδήποτε ἰσχυρὸν, οὐδὲ τῷ Κλήρῳ ἐξαιρουμένου, ἠθέλαμεν ἀντιληφθῆ παρανομοῦντα ἢ παραλείποντα τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον, ἐν μὲν ὅσον ἐν ἑκείνῃ τῇ ἐποχῇ, ἀλλ' οὐδὲ θὰ τὸν σθεναροῦμεν κατ' ὀλοκλήρην οἰ-

ΚΑΚΟΒΑΤΕΡΟΣ
ΑΝΤΙΔΥΝΑΣΤΙΚΟΝ
ΠΟΛΙΤΟΜΕΤΡΙΟΝ

ανδρήποτε ηλικίαν και ἂν ἔχη και εἰς οἰονδήποτε γένος και ἂν ἀνήκει.

Ταῦτα διὰ νὰ λείπωσι τὰ παράπονα.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΙΑΣ.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

« Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω και ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶ ὁ νόμος και οἱ προφῆται ».

(Ματθαῖος Ζ' 12)

Καθ' ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχουν ἐργάται περισσότεροι ἀπὸ χίλις ἑκατομμύρια. Αὐτοὶ παράγουν ὅλο τὸ ψωμί, ὅλα τὰ εμπορεύματα, πιν ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν συντήρησιν ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος και ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν περιουσίαν ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ ὅμως αὐτοὶ δὲν ἀπολαμβάνουν ἀπὸ ὅλα ὅσα παράγουν, ἀλλ' οἱ πλούσιοι και οἱ κυβερνήσεις.

Ὁ ἐργατικὸς κόσμος ζῆ διαρκῶς εἰς τὴν δυστυχίαν, τὴν ἀμάθειαν, τὴν δουλείαν και περιφρονεῖται ἀκριβῶς ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἐνδύει, τρέφει, τῶν ὁπίων κατασκευάζει τὰ σπῆτια και τοὺς ὁποίους ὑπηρετεῖ.

Ἡ γῆ, ἀντὶ νὰ ἀνήκει εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, ὁστις τὴν καλλιεργεῖ, ἀνήκει εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν τὴν καλλιεργοῦν. Τοῦτου ἕνεκα ὁ ἐργάτης ἀναγκάζεται, ὅπως ζῆσῃ, νὰ ἐκτελέτῃ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτοῦσι παρ' αὐτοῦ οἱ κύριοι τῆς γῆς. Ἐὰν δὲ ἀποφασίσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν γῆν και νὰ ὑπάγῃ νὰ δουλεύσῃ εἰς τὰ ἐργαστάσια και τὰ τεχνουργεῖα, τότε γίνεται δούλος τῶν πλουσίων, εἰς τοὺς ὁποίους πλέον ὀφείλει ὅλην τὴν ζῶν του, ἐργαζόμενος δέκα, δώδεκα, δεκατέσσαρα και πλέον ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον. Καὶ τί ἐργασίαν; Μονότονον, ἀηδῆ και συνήθως ἐπὶ κίνδυνον εἰς τὴν ζῶν αὐτοῦ. Ἴδεν δὲ καταθῶσῃ ἐπὶ τέλους νὰ καρδίῃ ἐν τῇ δυστυχίᾳ τὸν ἄρτον του, καλλιεργῶν τὴν γῆν διὰ λογαριασμὸν του, ἢ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, τότε και πάλιν ὅσεν τὸν ἀφίνοσιν ἴσχυον τοῦ ζητοῦν φόρους, ἐπὶ πλέον δὲ και αὐτὸν τὸν ἴδιον ἐπὶ δύο, τρία, τέσσαρις και πάντα εἰς μερικὰ κράτη ἔτι ἢ τὸν ἀναγκάζουν νὰ πληρώτῃ ἰδιαιτέρους φόρους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Ἴδεν δὲ θελήσῃ νὰ πάρῃ τὸ εἰσόδημα τῆς γῆς, τὴν ὁπίαν αὐτὸς ἐκαλλιεργεῖ, χωρὶς νὰ πληρώσῃ δι' αὐτὴν ἐνοίκιον, ἢ νὰ κάμῃ κάμμειαν φράξιν ἀπεργίαν και νὰ ἐμποδίσῃ ἄλλους ἐργάτας νὰ τοῦ πάρουν τὴν θέσιν του, ἢ ν' ἀρνήθῃ τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, τότε ἀποστέλλουν ἐναντίον του ἀποσπάσματα τὰ ὁποῖα τὸν βασανίζουν, τὸν φονεύουν, και διὰ τῆς βίας τὸν ὑποχρεώνουσι νὰ ἐργάζῃται και νὰ πληρώσῃ φόρους, ὅπως πρότερον.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ βίος τῶν ἐργατῶν ὅλου τοῦ κόσμου, βίος οὐχὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φαρμακῶν ζῶων τοὺς ὁποίους ὑποχρεοῦσι καθ' ὅλην τὴν ζῶν του νὰ κάμωσιν οὐχὶ ὅ,τι εἶνε εἰς αὐτοῦ ὄφελον, ἀλλ' ὅ,τι εἶνε ἐν ἴκνησιν εἰς τοὺς κυρίους τῶν, ἴσως, ὡς ἀνθρώπων, τοὺς ἀνάγκη τῶν μύ-

νον τροφῆν, και τῶσα ἐνδύματα και ἀναπαυσιν, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἐργάζωνται ἀκκατακρίστως. Ἴδεν ὅ οἱ ὀλίγοι, ἐκείνοι δηλαδὴ οἵτινες εἶνε κύριοι τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ και καταποῦνται πᾶν ὅ,τι αὐτοὶ παράγῃ, ζῶσι χωρὶς νὰ κάμωσιν τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ σπαταλοῦν ἀνοφελῶς και ἀνηθικῶς τὴν ἐργασίαν τῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἐργατῶν.

Τοιοῦτοτρόπως δὲ ζοῦν οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων ὅχι μόνον εἰς τὴν Ρωσίαν, ἀλλὰ και εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Κίαν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Ἀφρικὴν, παντοῦ. Πῶς δὲ εἶναι ὁ ὑπεύθυνος διὰ τοῦτο; Καὶ πῶς πρέπει νὰ θεραπευθῇ τὸ κακίον αὐτό;

Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ὑπεύθυνοι εἶναι ἐκείνοι, οἵτινες κατέχουσι τὴν γῆν χωρὶς νὰ ἐργάζωνται και ὅτι πρέπει ν' ἀποδώσωσι τὴν γῆν εἰς τοὺς ἐργάτας, οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες κατέχουσι τὰ ἔργα-να τῆς ἐργασίας, δηλαδὴ τὰ ἐργαστάσια και τὰ τεχνουργεῖα και ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ γείνωσι κτήμα τῶν ἐργατῶν ἄλλοι δὲ ὅτι ὁ μόνος ὑπεύθυνος τοῦτου εἶναι ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὅποιον ἔχει ὁργανωθῆ ἡ κοινωνία και ὅτι πρέπει τὰ πράγματα ν' ἀλλάξουν ἀπὸ θεμελίον.

Εἶναι τοῦτο ἀληθές; Ἀς τὸ ἐξετάσωμεν:

Β.

Πρὸ πάντε ἐτῶν, ὅταν ἐγένετο ἡ στέφισ τοῦ αυτοκράτορος Νικολάου τοῦ Α'. ὑπεσχέθησεν ὅτι θὰ ἐδίδον εἰς τὸν Λόρον ἕνα μέγα συμπόσιον δωρεάν με κικτι, μπύραν και ζακούσιν. Ὁ λαὸς ἄμικ τὸ ἤκουσεν ἔτρεξε κατὰ χιλιάδας εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐγένετο ἡ διακομὴ τῶν τροφίμων, και ἀπετέλεσεν ἕνα κινούμενον τεράστιον ὄγκον ἀπὸ ἀνθρώπων. Ἐκείνοι ποῦ ἦσαν ὀπίσω ἀνεποδογρούζων ἐκείνους ποῦ εὐρίσκοντο ἐμπρός, οὗτοι πάλιν ἀνεποδογρούζοντο ἀπὸ τοὺς ἐχθόμενους κατόπιν και τοιοῦτοτρόπως ὅλοι τοὺς μὴ βλέποντες τὴ συνέβαινον ἐμπρός τῶν, ἐσπρώχοντο, ἐσφιγγοντο και ἐρίνοντο κουδάρη. Οἱ ἀδύνατοι σωματικῶς ἐρίπτοντο κάτω ἀπὸ τοὺς δυνατωτέρους, οὗτοι δὲ πνιγόμενοι ἀπὸ τὸ σφίγγμα και τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀέρος, ἐπιπτον κάτω και αὐτοὶ και καταποῦντο ὑπὸ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἄλλοι ἐσπρωγνον ἐξπίσω και οἱ ὅποιοι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ σταματήσωσι. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀπέθκνον ἀπὸ ἀσφυξία χιλιάδες ἀνθρώπων, νέοι, γέροντες, ἄνδρες και γυναῖκες.

Ὅταν ἐγενεν ἡσυγία, ἤρμισαν κί συζητήσεις διὰ τοὺς ὑπεύθυνους τῶν δυστυχημάτων. Καὶ οἱ μὲν εἶπον: « Ὑπεύθυνος εἶναι ἡ ἀστυνομία »· οἱ δὲ: « Ἐκείνοι ποῦ ὀργάνωσεν τὸ συμπόσιον τοῦτο » και ἄλλοι: « Ὁ Τάρας ὅστις δ' ἐτάξε τὴν ἀνάητον ἐκείτην ἐρασίην ». Ὁ Καθένας δηλαδὴ κατηγορήσεν ὅλους, ἐκτός τοῦ ἑαυτοῦ του. Καὶ ὅμως εἶναι φανερότατον ὅτι μόνον ὑπεύθυνοι ἦσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, οἱ ὅποιοι διὰ νὰ πάρουν πριωτέρα ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὀλίγα γλυκύσματα και νὰ πῶν ἐν ποτήριον μπύρα, ἐσπρωγνον χωρὶς νὰ προσέχουν καθήλου ἐν ἐσφιγγῆν και ἐσπρωγνον τοὺς ἄλλους.

Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει και με τοὺς ἐργάτας. Πᾶν κατακινῶνται, καταπιέζονται και καταποῦσιν δούλοι, τοῦτου αἰτίας εἶναι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, οἵτινες, δι' ἐν ἐλάχιστον κέρδος, κατασπέρων και ἐκείνην τὴν γῆν και ἐκείνην τὴν ἀδελφότητά των.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ